

[Connie Hedegaard]

dansk økonomi, samt, og nok så vigtigt, i sikker forvisning om, at man ved denne fremgangsmåde har lagt en stor sten i vejen for regeringens og de Radikales kommende finanslovforhandlinger. Her vil Socialdemokratiet så læne sig tilbage og tilfreds iagttage, hvordan den konservative finansminister vil klare den hurdle med de Radikale, som nu fører dette forslag igennem Folketinget. Det er faktisk uanstændigt, hr. Erling Olsen.

Jeg vil slutte med at gentage, hvad den unge DSU'er på et SU-møde for nylig med harme spurgte Socialdemokratiets ordfører om: »Hvor i alverden skal pengene komme fra, hr. Erling Olsen?« DSU'eren fik ikke nogen anvisning herpå, vi andre heller ikke. Hvor pengene skal komme fra, indgår nemlig ikke som en del af forliget mellem de Radikale og de fortsat uansvarlige oppositionspartier Socialdemokratiet og SF. Nu skal man høste stemmerne hos de studerende, men mon ikke de studerende trods alt vil have samme fornemmelse som DSU'eren, nemlig at det bliver dem selv, der før eller siden kommer til at betale regningen?

Elsebeth Kock-Petersen (V):

Ud fra enhver betragtning synes jeg, det er komplet uforståeligt, hvad der kommer til at foregå her i dag. Hvis vi ser på Socialdemokratiets holdning i denne sag, er det uforståeligt ud fra en politisk betragtning, at Socialdemokraterne er så ivrige efter at give mange flere penge til mennesker, der kommer fra og er på vej til at blive en del af den velstillede klasse.

Dette forslag indebærer forbedringer på omkring 34 pct. Er det socialt? Jeg mener, at ikke engang for grupper, der sidder betydelig dårligere i det end dem, vi taler om her, er Socialdemokratiet, så vidt jeg kan erindre, kommet med forslag om så kraftige forbedringer. Jeg synes, det er svært at forstå de politiske motiver for Socialdemokratiet, medmindre man bare stilfærdigt må konstatere, at Socialdemokraterne netop ikke regner med at få regeringsmagten igen foreløbig.

Når vi ser på Det Radikale Venstres rolle i denne sag, er temperamentet vel lidt anderledes, for vi synes i Venstre, at det er en meget mere skuffende oplevelse. Som jeg sagde allerede ved førstebehandlingen af de Radikales forslag, synes jeg faktisk, at det mest

skuffende er, at det forslag, der er blevet fremsat fra de Radikales side, og som nu med nogle ændringsforslag vil blive vedtaget af et flertal, faktisk er langt under det niveau, de Radikale normalt præsterer. Det, man gør med dette forslag, er, at man bruger mange flere penge, men egentlig uden at beslutningsforslaget indebærer nytænkning eller konstruktive forslag.

Jeg vil godt præcisere, at jeg faktisk mener, at det ikke er den normale arbejdsmetode fra Det Radikale Venstres side, og det er også derfor, jeg synes, det er ekstra skuffende, at man bruger denne mekaniske model. Der er en hel masse flere penge, og så dropper man i øvrigt det, der kunne indeholde nytænkning og konstruktive forslag. Det prøver man at putte ind i beslutningsforslaget, men stadig væk bare ved at sætte det hele op på et højere niveau.

I Venstre tror og håber vi på, at det kan betragtes som en engangsforestilling fra de Radikales side, også dette, at man i praksis slet ikke var interesseret i at forhandle med regeringen.

Det, jeg synes der er grund til at fremhæve, er, at vi kunne have fået et meget bedre forslag vedtaget, hvis de Radikale havde været indstillet på at gå ind i reelle forhandlinger med regeringen. En af de ting, som jeg synes det er trist er blevet elimineret – ordet står i det radikale forslag, men selve systemet er blevet elimineret – er undervisningsministerens forslag om et klippekortsystem. Ganske vist har man taget selve ordet med, men systemet med et klippekort er blevet undergravet, også gennem de satser, som et flertal uden om regeringen nu ønsker at få vedtaget.

Der er en anden ting, jeg synes der er grund til at bide mærke i, og det er den forskel, der måske er mellem de forskellige partiers holdning. Jeg synes, der er grund til at bide mærke i, at de Radikale tilsyneladende går ind for den tankegang, at det virkelig er forfærdeligt, hvis man har erhvervsarbejde i løbet af sin studietid. Det er selvfølgelig forfærdeligt, hvis det er i et omfang, der er med til at trække studierne for længe ud. Men det, jeg synes man skal se på på lidt længere sigt, er, at der bestemt kan være brug for, at man i sin studietid også får kendskab til andre miljøer end studiemiljøet. Man kunne forestille sig den kinesiske ordning, havde jeg nær sagt, hvor man kommer ud i markerne i